

РЕШЕНИЕ

№ 21367

гр. София, 20.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав, в
публично заседание на 20.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **3715** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 166 от Данъчно- осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ вр. с чл. 26б, ал. 5 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. за преодоляване на последиците /ЗМДВИППП/.

Образувано е по жалба на „СИЛВЪР БЕТ“ ЕООД, ЕИК -[ЕИК], подадена чрез управителя А. Х. М., против Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) № BG16RFOP002-2.097-2781/12.02.2025 г., издаден от началник сектор „Проверки“ в ТД на НАП - С., потвърден с Решение № АУПДВ-3/14.03.2025 г. на директора на ТД на НАП – С..

Релевират се доводи, че АУПДВ е нищожен, а в условията на алтернативност – незаконосъобразен. Твърди се, че АУПДВ е от вида на установителните индивидуални административни актове и с оглед разпоредбата на чл. 59, ал. 1, т. 5 АПК същият следва да съдържа разпоредителна част, с която се определят правата или задълженията, начинът и срокът за изпълнението. В т. II от жалбата се развити аргументи и за незаконосъобразност на обжалвания АУПДВ по съображения за допуснати в производството по издаването му съществени нарушения на административнопроизводствените правила и нарушение на материалноправните разпоредби, липса на мотиви, необоснованост и несъответствие с целта на закона. Иска се прогласяване като нищожен, алтернативно като незаконосъобразен на АУПДВ с присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебно заседание оспорващият, чрез адв. К., поддържа жалбата и моли съда да я уважи и прогласи за нищожен, респ. отмени като унищожаем процесния АУПДВ. Акцентираща, че

дружеството попада в категорията на средно предприятие, тъй като обоснованата в АУПДВ свързаност чрез физически лица крайни собственици е незаконосъобразна. Наред с това посочените свързани предприятия оперират на различен пазар с различни сфери на дейност. Претендира разноски, за което представя списък (л. 121).

Ответникът – началник сектор „Проверки“ при ТД на НАП – С., чрез юрк. А., оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ като неоснователна и недоказана. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност по отношение на претендирания от жалбоподателя адвокатски хонорар.

Административен съд София-град, Трето отделение, 44 - ти състав, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Жалбоподателят е кандидатствал и е получил безвъзмездна финансова помощ по процедури BG16RFOP002-2.095 и BG16RFOP002-2.097 „Подкрепа чрез оборотен капитал за малки и средни предприятия, засегнати от временните противоепидемични мерки“ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020. Същият е кандидатствал с проектни предложения № BG16RFOP002- 2.095-8452 от дата 20.01.2021 г. и проектно предложение №BG16RFOP002-2.097-2781 от дата 11.03.2021 г., към които е приложил и декларация по чл. 4а от ЗМСП за обстоятелствата по чл. 3 и чл. 4 от същия закон с деклариранни данни за категория „средно предприятие“ и статус на „свързано предприятие“, а в т. 2 за последна приключена финансова година е посочена 2019 г.

Целта на процедурата на директно предоставяне е да се осигурят средства за обезпечаване на плащанията към крайните ползватели по мярка „Подкрепа чрез оборотен капитал за МСП, засегнати от временните противоепидемични мерки“. С решение на МС № 947 от 18.12.2020 г. са одобрени критерии и ред, по които НАП предоставя помощта на микро-, малки и средните предприятия, отговарящи на изискванията съгласно Закона за малките и средни предприятия и Препоръка на Комисията от 06 май 2003 г. относно определението за микро-, малки и средни предприятия и които са преустановили или ограничили дейността си в резултат на Заповеди с №РД-01-626/27.10.2020 г., №РД-01-655/13.11.2020Г., №РД-01-677/25.11.2020 г., №РД-01-718/18.12.2020 г., №РД-01- 20/15.01.2021 г., №РД-01-52/26.01.2021 г., №РД-01-132/26.02.2021 г., №РД-01- 173/18.03.2021 г., №РД-01-197/31.03.2021 г., №РД-01-220/08.04.2021 г., №РД-01-240/16.04.2021 г. и №РД-01-265/ 23.04.2021 г. на Министъра на здравеопазването. Изпълнението на решението е възложено на министъра на икономиката и на изпълнителния директор на НАП.

Изпълнителният директор на НАП е одобрил Условия за кандидатстване и условия за изпълнение за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по ОПИК 2014-2020 г., Схема за набиране на заявления за подкрепа BG16RJFOP002-2.095 и BG16RFOP002-2.097 „Подкрепа чрез оборотен капитал за МСП, засегнати от временните противоепидемични мерки“, публикувани и достъпни на сайта на НАП. В т. 11 „Допустими кандидати“, подточка 11.1 „Критерии за допустимост“ е посочено, че „допустими по настоящата процедура за подбор на проекти са само кандидати, които отговарят на изискванията за микро, малко или средно предприятие съгласно Закона за малките и средни предприятия, Препоръка на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението за микро-, малки и средни предприятия (ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36) и Приложение I на Регламент (ЕС) № 651/2014.

След автоматична обработка на заявленията на дружеството-жалбоподател е предоставена БФП в размер на 53 123,12 лв., изплатена на 10.02.2021 г. /съгласно Заповед №3-ЦУ-183 от 05.02.2021 г. на изпълнителния директор на НАП публично достъпна на страницата на НАП/, както и БФП в размер на 22 380,99 лв., изплатена на 31.03.2021 г. /със Заповед №3-ЦУ-741 от 30.03.2021 на

изпълнителния директор на НАП публично достъпна на страницата на НАП/.

В резултат на извършена от Управляващия орган на ОПИК проверка за верифициране на разходите за предоставена БФП на крайни ползватели по Схема за набиране на заявления за подкрепа „Подкрепа чрез оборотен капитал за МСП, засегнати от временните противоепидемични мерки“ е установено, че ползвателят на помощта – „СИЛВЪР БЕТ“ ЕООД е 100% собственост на дружеството „САНЕВИАН“ ООД, ЕИК[ЕИК]. Това обстоятелство поставя дружествата в хипотезата на свързани предприятия по смисъла на чл. 4, ал. 5, т. 1 от ЗМСП.

Констатирано е също така, че „САНЕВИАН“ ООД е и едноличен собственик на предприятията: „МИЛЕНИУМ-9“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „МИЛЕНИУМ-2“ ЕООД, ЕИК -[ЕИК], „ШАНС ТРАВЕЛ“ ЕООД, ЕИК -[ЕИК] и „М – ЗАПАД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

„МИЛЕНИУМ-2“ ЕООД от своя страна е едноличен собственик на „ЕФБЕТ“ ЕООД, ЕИК -[ЕИК] и „ШАНС БЕТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

„САНЕВИАН“ ООД е собственост на група от три физически лица: С. Н. Н., Ц. С. Н. и Б. С. Н. и извършва своята икономическа дейност през периода 2018 -2020 г. по КИД-2008 - 68.20 - "Даване под наем и експлоатация на собствени недвижими имоти". Установено е, че горепосочените три физически лица са собственици също така и на „ЦСН“ ООД, ЕИК - 121 159398, което извършва икономическата си дейност през 2019 г. и 2020 г. под КИД-2008 - 68.20 - "Даване под наем и експлоатация на собствени недвижими имоти" и „ГАЛИЦИЯ“ ООД, ЕИК -[ЕИК] - извършващо икономическа дейност за 2018 г., 2019 г. и 2020 г. под същия КИД 2008 - 68.20.

Предвид горното е прието, че дружествата „САНЕВИАН“ ООД, „ЦСН“ ООД и „ГАЛИЦИЯ“ ООД са свързани предприятия по смисъла на чл. 4, ал. 8 от ЗМСП, т.к. се контролират от една и съща група от физически лица, които предвид роднинските си взаимоотношения действат съвместно, извършвайки своята дейност или част от нея на същия съответен пазар.

Установено е също така, че за 2018 г. „ГЕЙМПРОМ“ ООД, ЕИК -[ЕИК] е 100% собственост на „ГАЛИЦИЯ“ ООД, ЕИК -[ЕИК], а през 2019 г. и 2020 г. е 30% собственост на „САНЕВИАН“ ООД и 30% на Г. ООД. За 2018 г. „СПОРТИНГ БЕТ“ ООД, ЕИК -[ЕИК] е 100% собственост на „САНЕВИАН“ ООД, а за 2019 г. и 2020 г. е 40% собственост на „САНЕВИАН“ ООД и 40% „ЦСН“ ООД. За 2018 г. „ШАНС ГЕЙМС“ ЕООД, ЕИК -[ЕИК] е 100% собственост на „М – ЗАПАД“ ЕООД, ЕИК -[ЕИК], едноличен собственик на което е „САНЕВИАН“ ООД, ЕИК – [ЕИК], а през 2019 г. и 2020 г. е 100% собственост на „ЦСН“ ООД. За 2018 г. „ВЕГА БЕТ“ ЕООД, ЕИК -[ЕИК] е 100% собственост на „ГАЛИЦИЯ“ ООД, а за 2019 г. и 2020 г. негов едноличен собственик е „ЦСН“ ООД. За 2018 г. „Ц.Б.С.-2009“ ООД, ЕИК -[ЕИК] е 100% собственост на „САНЕВИАН“ ООД, а през 2019 г. и 2020 г. е 30% собственост на „ШАНС ГЕЙМС“ ЕООД и 30% на „ВЕГА БЕТ“ ЕООД.

Според проверяващите посочените обстоятелства определят изброените дружествата като свързани предприятия по смисъла на ЗМСП за обследвания период 2018 г. - 2020 г.

Предвид гореустановеното е прието, че за определяне категорията на крайния получател „СИЛВЪР БЕТ“ ЕООД следва да се приложи разпоредбата на чл. 4г от ЗМСП като към данните на предприятията партньори (персонал, годишен оборот и/или стойност на активите) се добавят в пълен размер данните най-малко на гореизброените им свързани предприятия, за които безспорно се установяват отношения по чл. 4, ал. 5 от ЗМСП. Така получените стойности следва да бъдат добавени към данните на предприятието „СИЛВЪР БЕТ“ ЕООД по начина, посочен в чл. 4г от ЗМСП с оглед на определяне на категорията на кандидата.

С оглед наличните данни по отношение на средносписъчната численост на персонала, на идентифицираните като свързани с предприятието-краен получател на средства дружества, за определяне на категорията на предприятието по смисъла на ЗМСП са направени следните

изчисления:

За „СИЛВЪР БЕТ“ ЕООД (по данни от финансови отчети): за 2020 г. - нетни приходи от продажби - 3816 хил. лв.; стойност на активи - 2 548 хил. лв.; персонал - 63 лица; за 2019 г. - нетни приходи от продажби - 4 481 хил. лв.; стойност на активи - 1 988 хил. лв.; персонал - 129 лица; за 2018 г. — нетни приходи от продажби - 2 622 хил. лв.; стойност на активи 865 хил. лв.; персонал - 145 лица.

За „МИЛЕНИУМ-9“ ЕООД (по данни от финансови отчети): за 2020 г. - нетни приходи от продажби - 1 155 хил. лв.; стойност на активи - 324 хил. лв.; персонал - 18 лица, за 2019 г. - нетни приходи от продажби - 925 хил. лв.; стойност на активи - 64 хил. лв.; персонал - 35 лица; за 2018 г. - нетни приходи от продажби - 676 хил. лв.; стойност на активи 84 хил. лв.; персонал - 32 лица.

За „МИЛЕНИУМ-2“ ЕООД (по данни от финансови отчети): за 2020 г. - нетни приходи от продажби - 612 хил. лв.; стойност на активи - 145 хил. лв.; персонал - 13 лица; за 2019 г. - нетни приходи от продажби - 577 хил. лв.; стойност на активи - 209 хил. лв.; персонал - 13 лица; за 2018 г. - нетни приходи от продажби - 500 хил. лв.; стойност на активи 222 хил. лв.; персонал - 13 лица.

За „ШАНС ТРАВЕЛ“ ЕООД (по данни от финансови отчети): за 2020 г. - нетни приходи от продажби - 572 хил. лв.; стойност на активи - 138 хил. лв.; персонал - 2 лица; за 2010 г. - нетни приходи от продажби - 2 382 хил. лв.; стойност на активи — 443 хил. лв.; персонал - 6 лица; за 2018 г. - нетни приходи от продажби - 1 857 хил. лв.; стойност на активи 453 хил. лв.; персонал - 6 лица.

За „САНЕВИАН“ ООД (по данни от финансови отчети): за 2020 г. - нетни приходи от продажби - 2 522 хил. лв.; стойност на активи - 105 191 хил. лв.; персонал - 8 лица; за 2019 г. - нетни приходи от продажби - 2044 хил. лв.; стойност на активи - 106 242 хил. лв.; персонал - 2 лица; за 2018 г. - нетни приходи от продажби - 1588 хил. лв.; стойност на активи 60 233 хил. лв.; персонал - 12 лица.

За „ЦСН“ ООД (по данни от финансови отчети): за 2020 г. - нетни приходи от продажби - 1 772 хил. лв.; стойност на активи - 15 613 хил. лв.; персонал - 2 лица; за 2019 г. - нетни приходи от продажби - 481 хил. лв.; стойност на активи - 17 375 хил. лв., персонал - 0 лица; за 2018 г. - нетни приходи от продажби - 0 хил. лв.; стойност на активи 1 161 хил. лв.; персонал - 0 лица.

За „ГАЛИЦИЯ“ ООД (по данни от финансови отчети): за 2020 г. - нетни приходи от продажби - 1987 хил. лв.; стойност на активи - 61 468 хил. лв.; персонал - 1 лица; за 2019 г. - нетни приходи от продажби - 6 508 хил. лв.; стойност на активи - 61 003 хил. лв.; персонал - 68 лица; за 2018 г. - нетни приходи от продажби - 12 155 хил. лв.; стойност на активи 62 297 хил. лв.; персонал - 210 лица.

За „ГЕЙМПРОМ“ ООД (по данни от финансови отчети): за 2020 г. - нетни приходи от продажби - 12 674 хил. лв.; стойност на активи - 32 305 хил. лв.; персонал - 303 лица; за 2019 г. - нетни приходи от продажби - 11 313 хил. лв.; стойност на активи - 40 053 хил. лв.; персонал - 199 лица; за 2018 г. - нетни приходи от продажби - 3 504 хил. лв.; стойност на активи 30 690 хил. лв.; персонал - 35 лица.

За „СПОРТИНГ БЕТ“ ООД (по данни от финансови отчети): за 2020 г. - нетни приходи от продажби - 0 хил. лв.; стойност на активи - 36 хил. лв.; персонал - 0 лица; за 2019 г. - нетни приходи от продажби — 26 хил. лв.; стойност на активи - 36 хил. лв.; персонал - 1 лица; за 2018 г. - нетни приходи от продажби - 28 хил. лв.; стойност на активи 7 хил. лв., персонал - 0 лица.

За „Ц.Б.С.-2009“ ЕООД (по данни от финансови отчети): за 2020 г. - нетни приходи от продажби - 19 023 хил. лв.; стойност на активи - 17 173 хил. лв.; персонал - 97 лица; за 2019 г. - нетни приходи от продажби - 22 849 хил. лв.; стойност на активи - 15 886 хил. лв.; персонал - 115 лица; за 2018 г. - нетни приходи от продажби - 118 771 хил. лв.; стойност на активи 11 797 хил.

лв.; персонал - 80 лица.

Предвид горните изчисления е прието, че „СИЛВЪР БЕТ“ ЕООД и свързаните с него дружества не притежават статут на „средно предприятие“, тъй като за 2020 г. има нетни приходи от продажби - 45 288 хил. лева, стойност на активи - 234941 хил. лева; персонал - 506 лица; за 2019 г. нетни приходи от продажби - 51586 хил. лева; стойност на активи - 243 299 хил. лева; персонал - 568 лица; за 2018 г. нетни приходи от продажби - 141 701 хил. лева; стойност на активи - 167809 хил. лева; персонал - 533 лица.

С оглед изложеното е прието, че „СИЛВЪР БЕТ“ ЕООД не може да бъде квалифицирано като средно предприятие, т.к. на база последно приключилата финансова година - 2019 г. дружеството не покрива изискванията за МСП по смисъла на ЗМСП. В рамките на двете релевантни към определяне категорията на предприятието последователни години, а именно 2018 г. и 2019 г. дружеството е с параметри на голямо предприятие.

Във връзка с така установените обстоятелства, с комуникация чрез ИСУН 2020 е изпратено искане за пояснения и допълнителни документи до конкретния бенефициент - Национална агенция по приходите. В отговор на изпратеното искане е представена справка за обобщените параметри на предприятието, което подава декларацията по чл. 3 и чл. 4 от ЗМСП и финансови отчети, които не включват данните за всички дружества, за които е установено, че се явяват свързани предприятия по смисъла на ЗМСП с предприятието краен-получател на средствата по процедурата.

Въз основа на горното и в резултат на извършената проверка е обоснован извод, че „СИЛВЪР БЕТ“ ЕООД не покрива изискванията за допустимост, определени в Условието за кандидатстване и изпълнение по процедура BG16RFOP002-2.095 „Подкрепа чрез оборотен капитал за МСП, засегнати от временните противоепидемични мерки“, тъй като не попада в допустимата за финансиране по процедурата категория предприятие, а именно: микро, малко или средно предприятие по смисъла на чл. 3 и чл. 4 от ЗМСП.

След съобразяване на изискванията на чл. 4г от ЗМСП и обобщените стойности на свързаните дружества, за които са налични данни, е прието, че получателят на помощта надхвърля параметрите за МСП. Същият е с категория на голямо предприятие.

С оглед горните фактически установявания на 14.01.2025 г. е изпратено до „СИЛВЪР БЕТ“ ЕООД уведомление по чл. 26 АПК /л. 47 и сл./. В същото е посочено, че на основание чл. 277 от АПК, дружеството има възможност да възстанови получените безвъзмездни финансови помощи, ведно със законната лихва от момента на получаване на помощта до момента на възстановяването ѝ по сметка на НАП в 14- дневен срок от получаване на уведомлението.

На основание чл. 34. ал. 3 от АПК на дружеството е определен 7-дневен срок за вземане на становище от връчването на Уведомлението по реда на АПК чрез ИСУН 2020.

На 17.01.2025 г. от „СИЛВЪР БЕТ“ ЕООД е депозиран отговор чрез ИСУН, към който са приложени доказателства за доброволно платените суми.

Съгласно протокол за проверка във връзка с изплатената БФП /л. 36 и сл./, издаден на 21.01.2025 г. и връчен на „СИЛВЪР БЕТ“ ЕООД чрез ИСУН на 22.01.2025 г., същото доброволно е възстановило получените безвъзмездни финансови помощи въз основа на полученото Уведомление по реда на АПК, ведно със законната лихва от момента на получаване на помощта до момента на възстановяването ѝ (на 17.01.2025 г.) по банковата сметка на НАП.

На 03.02.2025 г. от дружеството – жалбоподател е депозирано пред ТД на НАП искане по чл. 129 от ДОПК с вх. №55-22-63/03.02.2025 г. /л. 33 и сл./, с което се претендира възстановяване на недължимо внесени суми по БФП по процедура BG36RFOPOG2-2.095, главница и лихва и по процедура BG16RFOP002-2.097, главница и лихва.

На 12.02.2025 г., в резултат на проведеното административно производство, на основание чл. 166 от ДОПК, във връзка с чл. 26б от ЗМДВИППП и Заповед №3-ЦУ-2635/19.12.2024 г. /л. 52 и сл./ на изпълнителния директор на НАП, е издаден оспорения в настоящото производство АУПДВ № BG16RFOP002-2.097-2781/12.02.2025 г. от началник сектор в отдел „Проверки“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в който са изложени всички правни основания за възстановяване на сумите получени от дружеството по горепосочените процедури.

Същият е оспорен по административен ред пред директора на ТД на НАП – С. с жалба с вх. № 55-22-2760/28.02.2025 г.

С Решение № АУПДВ-3/14.03.2025 г. горестоящият административен орган е приел за неоснователни възраженията на дружеството и е потвърдил обжалвания АУПДВ. Обосновал е извод, че „СИЛВЪР БЕТ“ ЕООД не покрива изискванията за допустимост, определени в Условието за кандидатстване и изпълнение по процедура BG16RFOP002-2.095 и BG16RFOP002-2.097 „Подкрепа чрез оборотен капитал за МСП, засегнати от временните противоепидемични мерки“, тъй като не попада в никоя от допустимите за финансиране по процедурата категории предприятия, а именно: микро, малко или средно предприятие по смисъла на чл. 3 и чл. 4 от ЗМСП, поради което неправомерно е получило средства в общ размер на 75 504,11 лв. При спазване на изискванията, посочени в чл. 4г от ЗМСП, обобщено за 2018 г. - 2020 г. „СИЛВЪР БЕТ“ ЕООД, с натрупани обобщени стойности на свързаните дружества и предприятия партньор, надхвърля параметрите за МСП. Изрично е отбелязано, че към датата на издаване на АУПДВ получената БФП е доброволно възстановена от дружеството, ведно с лихвите за забава, поради което в АУПДВ е посочено, че дължимата сума е в размер на 0,00 лв., т.е. в АУПДВ единствено са изложени законовите основания за възстановяване на отпуснатите средства.

Относно твърдението в жалбата, че разглежданият АУПДВ няма характер на АПВ по смисъла на чл. 129 от ДОПК, то решаващият административен орган е приел, че редът по чл. 128 - чл. 130 от ДОПК е неприложим в конкретния случай.

В хода на настоящото съдебно производство е приложена административната преписка, както и писмени доказателства представени в с.з. от процесуалния представител на жалбоподателя.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 162, ал. 2, т. 8 от ДОПК публични са държавните и общинските вземания за недължимо платени и надплатени суми, както и за неправомерно получени или неправомерно усвоени средства по проекти, финансирани от средства на Европейския съюз, включително свързаното с тях национално съфинансиране, които възникват въз основа на административен акт, включително финансови корекции, надплатен аванс, надхвърлени процентни ограничения, превишени позиции по бюджета на проекта, кръстосано финансиране, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в националното законодателство и в правото на Европейския съюз. Събирането на държавните и общинските публични вземания се извършва въз основа на влязъл в сила акт за установяване на съответното публично вземане, издаден от компетентен орган, освен ако в закон е установено друго. Изрично в чл. 26б, ал. 5, изречение първо и второ

от ЗМДВИППП е посочено, че неправомерно получени средства, недължимо платени и надплатени суми се възстановяват ведно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания от датата на получаване на средствата до датата на възстановяването им. Вземанията за възстановяване са публични държавни вземания.

Съгласно разпоредбата на чл. 26б, ал. 1 от ЗМДВИППП, на микро, малки и средни предприятия, които в изпълнение на заповед на министъра на здравеопазването при извънредна епидемична обстановка са преустановили дейността си след 1 ноември 2020 г., се предоставят безвъзмездни средства в размер на процент от оборота им без ДДС за същия календарен период в рамките на периода от 1 март 2019 г. до 29 февруари 2020 г. включително, за срок до отпадането на съответното основание за преустановяване на дейността. За предприятия, които след 1 януари 2020 г. са започнали/възобновили дейност, която е преустановена в изпълнение на заповед на министъра на здравеопазването, безвъзмездните средства са в размер на процент от оборота им без ДДС за предходния месец на месеца, през който е преустановена дейността.

Според ал. 2 на същата разпоредба, средствата по ал. 1 се предоставят на микро, малки и средни предприятия, отговарящи на критерии и по ред, определени от Министерския съвет по предложение на министъра на икономиката, а именно - Условието за кандидатстване.

Критериите за допустимост на кандидатите са посочени в раздел 11. 1 от Условието, като в подточка 3) е посочено, че кандидатите трябва да отговарят на изискванията за микро, малко или средно предприятие съгласно ЗМСП, Препоръка на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението за микро, малки и средни предприятия и Приложение I на Регламент (ЕС) № 651/2014.

Посочено е и че кандидатите са длъжни да удостоверят, че попадат в категорията микро, малко или средно предприятие като попълнят и представят към заявленията за подкрепа - проектните предложения, декларация за обстоятелствата по чл. 3 и чл. 4 от ЗМСП, както и изискуемите допълнителни документи, свързани с определяне категорията на предприятието (ако е приложимо) съгласно посоченото в т. 24. Списък на документите, които се подават на етап кандидатстване.

Принципното разграничение на средни, малки и микропредприятия е дефинитивно определено в разпоредбата на чл. 3 от ЗМПС, като критериите, определящи съответната категория са свързани пряко със следните параметри на предприятията - средносписъчен брой на персонала и годишен оборот и/или стойност на активите, изразени в съответните стойностни величини.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗМСП (в относимата редакция) категорията малки и средни предприятия включва предприятията, които имат средносписъчен брой на персонала, по-малък от 250 души, и годишен оборот, който не превишава 97 500 000 лева, и/или стойност на активите, която не превишава 84 000 000 лева.

При изчисляването на персонала, годишният оборот и активите, съобразно чл. 4, ал. 1 от ЗМСП се взема предвид дали предприятието е предприятие партньор по смисъла на чл. 4, ал. 3 или е свързано по смисъла на чл. 4, ал. 5 от ЗМСП, съответно и по смисъла на ал. 7 или ал. 8, както е процедирано и в конкретния случай.

Съгласно ал. 3 на чл. 4 от ЗМСП предприятия партньори са предприятията, които не са свързани предприятия по смисъла на ал. 5 и между които съществува следното

отношение: едно от предприятията притежава самостоятелно или заедно с едно или повече свързани предприятия от 25 до 50 на сто от капитала или от броя на гласовете в общото събрание на друго предприятие.

Съгласно ал. 5 от същата разпоредба (която възпроизвежда чл. 3, § 3 от Приложение I на Регламент (ЕС) № 651/2014 на Комисията от 17 юни 2014 г. за обявяване на някои категории помощи за съвместими с вътрешния пазар в приложение на членове 107 и 108 от Договора), свързани предприятия са предприятията, между които съществува някое от следните отношения:

1. едното предприятие притежава повече от половината от броя на гласовете в общото събрание на другото предприятие;
 2. едното предприятие има право да назначава или освобождава повече от половината от членовете на изпълнителния, управителния или надзорния орган на другото предприятие;
 3. едното предприятие има право да упражнява решаващо влияние върху другото предприятие по силата на договор, сключен между тях, или на клауза в неговия устав, учредителен договор или друг учредителен акт;
 4. предприятие, което е акционер, съдружник или член в друго предприятие, контролира самостоятелно повече от половината от броя на гласовете в общото събрание на това предприятие по силата на споразумение с други акционери, съдружници или членове.
- Според чл. 4, ал. 7 от ЗМСП, предприятия, които осъществяват чрез едно или повече други предприятия или чрез лице по ал. 4 някое от отношенията по ал. 5, се смятат за свързани предприятия, с изключение на случаите, когато лицата са висши училища или изследователски центрове.

Същевременно, в чл. 4г, ал. 2 от ЗМСП е посочено, че когато предприятието е предприятие партньор по смисъла на чл. 4, ал. 3 или е свързано предприятие по смисъла на чл. 4, ал. 5, данните по чл. 3 се определят на базата на годишния му финансов отчет или консолидирания финансов отчет на предприятието, или консолидираните финансови отчети, в които предприятието е включено.

В ал. 3 е посочено, че към данните на съответното предприятие по ал. 2 се добавят данните на всяко предприятие партньор, с което има непосредствена връзка, както следва: по т. 1. добавя се такава стойност от данните на непосредствено възходящото предприятие партньор, която е пропорционална на притежавания дял от капитала или от броя на гласовете в общото събрание на съответното предприятие по ал. 2 (който дял е по-голям);

Ал. 4 гласи, че към данните по ал. 2 и 3 на предприятието партньор се добавят в пълен размер данните на всяко предприятие, което е свързано с него, при условие че тези данни не са били включени посредством консолидирани финансови отчети. А според ал. 5 данните на предприятията партньори се вземат от техните годишни финансови отчети или консолидирани финансови отчети. Към тези данни се добавят всички данни на предприятията, които са свързани с тези предприятия партньори, освен ако данните на свързаните предприятия вече са включени в консолидираните финансови отчети.

От анализа на горните разпоредби следва, че при преценката дали дадено предприятие-кандидат за подпомагане, което не е независимо по смисъла на чл. 4, ал. 2 от ЗМСП, отговаря на изискванията на чл. 3 от ЗМСП, се вземат предвид данните както за него, така и за предприятията партньори и свързаните с тях предприятия.

По аргумент от чл. 4б от ЗМСП данните по чл. 3 от ЗМСП се определят на базата на

предходната финансова година. Ако в две последователни финансови години предприятието превиши или слезе под границите по чл. 3, това се отразява на неговия статус на микро, малко или средно предприятие. Под "последни две последователни финансови години" се разбират двете последователни финансови години, които са най-близки до годината, в която се подава декларацията по чл. 4а от ЗМСП.

Според чл. 166, ал. 1 от ДОПК, установяването на публичните вземания се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон. Съответният закон в случая е ЗМДВИППП, в който в чл. 26б, ал. 5, изречение второ е предвидено, че актовете по чл. 166 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс се издават от органи по приходите, оправомощени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.

С оглед така очертаната правна рамка съдът намира следното:

Предвид приобщените по делото писмени доказателства безспорно АУПДВ и потвърждаващото решение са издадени от компетентни органи. АУПДВ е валиден акт, като същият не е засегнат от толкова съществен порок, който да обоснове извод за неговата нищожност.

Относно спазване на установената форма:

Актът е постановен в изискуемата писмена законова форма по смисъла на чл. 59, ал. 2 от АПК, като съдържа изложение на фактическите и правни основания, обективиращи волята на административния орган, поради което не е налице отменително основание по чл. 146, т. 2 от АПК.

Относно спазване на административнопроизводствените правила:

Административният орган е изпълнил разпоредбата на чл. 26, ал. 1 от АПК, като е уведомил адресата на бъдещия акт за започналото производство по издаването му, какви са констатираните обстоятелствата и какъв е характерът на това производство. Спазена е и разпоредбата на чл. 34 от АПК като е предоставена възможност на ползвателя на финансовата помощ в 7-дневен срок от връчване на уведомлението да възстанови неправомерно получената сума, ведно със законната лихва от момента на получаване на помощта до момента на възстановяването ѝ по сметка на НАП.

Спорът по делото се свежда до отговор на въпроса отговаря ли „СИЛВЪР БЕТ“ ЕООД на критериите за допустимост въведени с одобрените и влезли в сила Условия за кандидатстване и условия за изпълнение за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по ОПИК 2014-2020, Схема за набиране на заявления за подкрепа BG16 RFOP002-2. 095 "Подкрепа чрез оборотен капитал за МСП, засегнати от временните противоепидемични мерки" и по –конкретно на тези по подточка 11. 1 "Критерии за допустимост", а именно да е микро, малко или средно предприятие съгласно ЗМСП, Препоръка на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението за микро-, малки и средни предприятия (ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36) и Приложение I на Регламент (ЕС) № 651/2014, респ. обоснован ли е изводът, че дружеството-жалбоподател е голямо предприятие предвид наличието на хипотезата на чл. 4, ал. 5, т. 1 и ал. 8 на ЗМСП и неправомерно е получил БФП в посочените в акта размери.

Настоящият състав не споделя доводите на ответника обективирани в оспорения АУПДВ, като счита същия за издаден при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са довели и до неговата материална незаконосъобразност и противоречие с целта на закона.

В конкретния случай е установено, че е налице свързаност със „САНЕВИАН“ ООД, тъй като същото е 100% собственик на кандидата за помощта „СИЛВЪР БЕТ“ ЕООД, като е

прието за осъществена хипотеза на чл. 4, ал. 5, т.1 от ЗМСП.

От друга страна е констатирано, че „САНЕВИАН“ ООД е собственост на група от три физически лица, а именно С. Н. Н., Ц. С. Н. и Б. С. Н. и извършва своята икономическа дейност през периода 2018 -2020 г. по КИД-2008 - 68.20 - "Даване под наем и експлоатация на собствени недвижими имоти". Посочените физически лица са собственици също така и на „ЦСН“ ООД, чиято икономическа дейност през 2019 г. и 2020 г. е под КИД-2008 - 68.20 - "Даване под наем и експлоатация на собствени недвижими имоти" и на „ГАЛИЦИЯ“ ООД извършващо икономическа дейност за 2018 г., 2019 г. и 2020 г. под същия КИД 2008 - 68.20. Това според издателя на спорния АУПДВ поставя дружествата „САНЕВИАН“ ООД, „ЦСН“ ООД и „ГАЛИЦИЯ“ ООД в хипотезата на свързани предприятия по смисъла на чл. 4, ал. 8 от ЗМСП, т.к. се контролират от една и съща група от физически лица, които предвид роднинските си взаимоотношения действат съвместно, извършвайки своята дейност или част от нея на същия съответен пазар.

В тази връзка следва да се посочи, че чл. 4 от ЗМСП е правната норма, която регламентира предпоставките, при които едно предприятие е независимо, партньор или свързано. Важността на нормата е видна от факта, че вида на предприятието е предпоставка за дефинирането му като малко или средно и следователно за установяването му като субект на закона.

Разпоредбата на ал. 8 на чл. 4 ЗМСП регламентира хипотези, при които предприятията се считат свързани. Нормата съдържа няколко фактически състава като всеки се характеризира с три кумулативни елемента - първо, предприятия, които осъществяват помежду си някое от отношенията по ал. 5, второ, това отношение се осъществява чрез физическо лице или група от физически лица, които действат съвместно, и трето, дейността или част от нея предприятията извършват на същия съответен или на вертикално свързан пазар.

Вярно е, че органът изложил факти досежно обстоятелството, че „САНЕВИАН“ ООД е едноличен собственик на капитала на „СИЛВЪР БЕТ“ ЕООД. Следователно безспорно налице са дружества, които действат съвместно, т.е. налице е единият елемент от фактическия състав. В случая обаче органът не е посочил коя от хипотезите на третия елемент на фактическия състав приема за осъществена. В мотивите на оспорения акт е прието, че „САНЕВИАН“ ООД, „ЦСН“ ООД и „ГАЛИЦИЯ“ ООД са с един и същ предмет на дейност под КИД-2008 - 68.20 - "Даване под наем и експлоатация на собствени недвижими имоти", като е обоснована свързаност между тях чрез група от физически лица, които действат съвместно, извършвайки своята дейност или част от нея на същия съответен пазар. В случая административния орган не е направил разграничение дали става въпрос за цялата дейност или част от нея, респ. не са налице и фактически установявания в тази насока.

В нарушение на изискванията на чл. 35 АПК ответникът не е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая и по-конкретно не е установил какъв е предметът на дейност на получателя на помощта – „СИЛВЪР БЕТ“ ЕООД. Както основателно жалбоподателят възражава, а и се установява от приложения по делото формуляр за кандидатстване за помощта „СИЛВЪР БЕТ“ ЕООД извършва икономическа дейност под КИД-2008 – 56.30 „Дейност на питейни заведения“. Тоест не може да бъде прието в случая, че по отношение на посочените в АУПДВ дружества е налице свързаност обоснована с извършване на дейност на същия съответен пазар. Също така за фактическия състав на ал. 8 на чл. 4 ЗМСП не е без значение дали става въпрос за част

или за цялата дейност. Всяка от хипотезите изисква установяването на различни факти. Съдът не може да си избира коя от хипотезите е осъществена с оглед на доказателствата по делото. Подвеждането на фактите към съответната правна норма е елемент на властническото волеизявление на органа и то следва да е надлежно извършено, за да може съдът да осъществи контрол за законосъобразност. Административният орган не е установил фактическия състав на правната норма, която твърди, че е основание за дефиниране на кандидата като предприятие, което не отговаря на изискванията на чл. 3, ал. 1 от ЗМСП. Ако фактите, установени по делото, не съответстват на юридическите факти, визирани в хипотезата на съответната правна норма, органът не може да постигне целта си. Той евентуално би могъл да постигне с тези факти друга цел, обективизирана в друга правна норма (в друг състав на същата норма), но не и тази, на която се е позовал. И понеже съдът не може да измени целта, с която административният орган упражнява властта си, той е обвързан от посоченото от органа правно основание. Подвеждането на установените факти под приложимите правни норми е задължение на административния орган, което в случая не е изпълнено. Предвид всичко изложено настоящият състав приема, че жалбата е основателна, а оспореният АУПДВ следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

С оглед изхода на спора в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 12050 лв., от които 50 лева държавна такса и 12 000 лв. адвокатски хонорар. Съдът намира за неоснователно възражението на ответника по чл. 78, ал. 5 ГПК, тъй като претендираното адвокатско възнаграждение отговаря на фактическата и правна сложност на делото и не се явява прекомерно.

Воден от горното и основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Акт за установяване на публично държавно вземане № BG16RFOP002-2.097-2781/12.02.2025 г. на началник сектор „Проверки“ в ТД на НАП – С., издаден на „СИЛВЪР БЕТ“ ЕООД, ЕИК –[ЕИК], потвърден с Решение № АУПДВ-3/14.03.2025 г. на директора на ТД на НАП – С..

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати в полза „СИЛВЪР БЕТ“ ЕООД, ЕИК –[ЕИК], разноски по делото 12050 лева /дванадесет хиляди и петдесет лева/.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: